

FŐVÁROSI ÍTÉLŐTÁBLA
3.Kf.27.520/2008/9. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a Köstner Ügyvédi Iroda ügyintéző: dr. Köstner István ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Közbeszerzések Tanácsa Közbeszerzési Döntőbizottság** (1024 Budapest, Margit krt. 85.) alperes ellen közbeszerzési ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében, amely perbe a felperes oldalán az ügyvezető igazgató által képviselt és az alperes oldalán a dr. Varga Imre ügyvéd által képviselt beavatkozott, a Fővárosi Bíróság 2007. szeptember 21. napján kelt 19.K.30.569/2006/9. számú ítélete ellen az alperesi beavatkozó 10. sorszám alatt bejelentett fellebbezésére meghozta az alábbi

Í T É L E T E T

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott részét nem érinti, fellebbezett részét helybenhagyja.

Kötelezi az alperesi beavatkozót, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 30.000 (harmincezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperesi beavatkozót, hogy fizessen meg a Magyar Államnak az illetékügyben eljáró hatóság külön felhívására - 24.000 (huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes a D.824/7/2005. számú határozatában megállapította, hogy a felperes megsértette a Kbt. 300. § (6) bekezdésére tekintettel a Kbt. 86. § (3) bekezdését, 91. § (1) bekezdését, a 128. § (1) és (3) bekezdését, ezért a felperes ajánlattételi felhívását és az azt követő valamennyi döntését megsemmisítette. Ezt meghaladóan a kérelmezők jogorvoslati kérelmét elutasította, a felperest a Kbt. 340. § (3) bekezdésének e) pontja, valamint a 341. § (3) és (4) bekezdése alapján 200.000 forint bírság megfizetésére kötelezte, azzal az indokkal, hogy jogsértő módon érvénytelen ajánlatot hirdetett ki az eljárás nyerteseként.

Az alperes határozatának bírósági felülvizsgálata iránt a felperes terjesztett elő keresetet, annak részbeni megváltoztatását, a jogsértést megállapító és a bírságot kiszabó határozati rendelkezések mellőzését kérte. Egyebek mellett azzal érvelt, hogy a nyertesre vonatkozó döntés hiányában az alperes iratellenesen és megalapozatlanul állapította meg, hogy érvénytelen ajánlatot nyertesként hirdetett ki, és ezáltal megsértette a Kbt. 91. § (1) bekezdését. Jogsértés hiányában a bírság kiszabása sem tekinthető megalapozottnak.

Az elsőfokú bíróság az alperes határozatát részben és akként változtatta meg, hogy mellőzte a Kbt. 91. § (1) bekezdésének megsértését megállapító és a bírságot kiszabó rendelkezést. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Megváltoztató döntését arra alapította, hogy az alperes általa is elismerten tévesen állapította meg a Kbt. 91. § (1) bekezdése sérelmét. A Kbt. 340. § (3) bekezdése és a 341. § (3) bekezdése alapján kifejtette, hogy a bírság kiszabásának indokoltságát és annak összegét az alperes mérlegelés alapján dönti el. A határozatából egyértelműen ki kell tűnnie, hogy mely okból döntött a bírság alkalmazása mellett, és annak mértékét milyen szempontok alapján határozta meg. Ha a bírság kiszabását megalapozó jogsértés megtörtént, és a bírság kiszabásának indokoltságát és összegét az alperes a Kbt. 341. § (3) bekezdésében foglalt keretek között állapítja meg, a mérlegelésnél irányadó valamennyi szempontot helyesen alkalmazza, és azokat megfelelően indokolja, akkor a bíróságnak nincs jogszabályi lehetősége a mérlegelés szempontjainak felülmérlegelésére, a kiszabott bírság mérséklésére vagy mellőzésére. Az alperes határozata a törvényi elvárásokat teljesítette. Kétség sem fért ahhoz, hogy a bírság alkalmazását kizárólag a Kbt. 91. § (1) bekezdése sérelme miatt tartotta indokoltnak annak ellenére, hogy a Kbt. több rendelkezésének megsértéséről hozott döntést. A perben megállapítást nyert, hogy az alperes a Kbt. 91. § (1) bekezdésének megsértését jogszabálysértően és megalapozatlanul állapította meg a felperes terhére, ennek következtében a bírság kiszabásának jogalapja nem áll fenn. Jogsértés hiányában a bírság kiszabásának indokoltsága sem állapítható meg.

Az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni megváltoztatása iránt az alperesi beavatkozó terjesztett elő fellebbezést, költséget igényelt. Azt sérelmezte, hogy az

elsőfokú bíróság annak ellenére mellőzte a bírságot kiszabó rendelkezést, hogy a Kbt. felperes terhére rótt rendelkezéseinek megsértését megállapította. Megítélése szerint a bírság kiszabásának indoka nem az volt, hogy a felperes érvénytelen ajánlatot hirdetett ki nyertesnek, hanem az, hogy érvénytelen ajánlatot érvényesnek fogadott el. Véleménye szerint az alperes helytállóan állapított meg bírságot, mégpedig méltányosan, alacsony összegben. Állította, hogy a Pp. 233. § (1) bekezdése biztosítja számára a fellebbezés jogát. Előadta, hogy az igazgatási szolgáltatási díj megtérítése javára nem történt meg.

Az alperes a fellebbezésre tett észrevételében bejelentette, hogy az igazgatási szolgáltatási díj és annak kamata behajtásáról intézkedett.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperesi beavatkozó perköltségben marasztalását kérte. Vitatta az alperesi beavatkozó önálló fellebbezési jogosultságát. Kiemelte, hogy az alperesnek a Kbt. 91. § (1) bekezdésének sérelmét megállapító ténybeli tévedése a határozatban konzekvensen végigvonul, a bírság indokolása során is e jogszabályhely megsértésére helyezte a hangsúlyt.

A fellebbezés nem alapos.

Ha a közigazgatási ügyben ellenérdekű felek szerepelnek, és a határozat bírósági felülvizsgálatát csak az egyik fél kéri, a közigazgatási perben eljáró bíróságnak lehetővé kell tennie, hogy a közigazgatási ügyben ellenérdekű fél beavatkozóként perben álljon. A Pp. 332. § (5) bekezdése értelmében ezért, ha a közigazgatási eljárásban ellenérdekű fél is szerepelt, a bíróság értesíti őt a beavatkozás lehetőségéről.

A közigazgatási perben beavatkozóként ilyen jogcímen részt vevő jogállása a Pp. 57. §-a (1) bekezdésének második mondatában foglaltak szerint értelmezendő, tehát a beavatkozó cselekményei akkor is hatályosak, ha azok az általa támogatott fél cselekményeivel ellentétben állnak (Legfelsőbb Bíróság KK 9 számú állásfoglalása).

A Pp. 233. § (1) bekezdése szerint az elsőfokú bíróság határozata ellen - amennyiben a törvény ki nem zárja - fellebbezésnek van helye. Fellebbezéssel élhet a fél, a beavatkozó, végül az, akire a határozat rendelkezést tartalmaz, a rendelkezés reá vonatkozó része ellen.

Az alperesi beavatkozó a jogorvoslati kérelem egyik előterjesztőjeként a közigazgatási eljárásban ellenérdekű félként vett részt, így a felperes tévesen érvelt azzal, hogy az alperesi beavatkozó önálló fellebbezési joggal nem bírt. A Fővárosi Ítéltábla ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között, annak a bírság mellőzéséről rendelkező részében, érdemben bírálta felül.

Az elsőfokú bíróság részletesen ismertette valamennyi, vizsgálandó releváns szempontot. A másodfokú bíróság egyetért mindazokkal az ítéleti érvekkel, amelyet a jogsértés és az alkalmazható jogkövetkezmény egymáshoz való viszonyára, és

ehhez képest a bírság kiszabásának indokoltságára vonatkozóan fejtett ki az elsőfokú bíróság. Helytállóak azok az indokai is, amelyet arra nézve rögzített, hogy az alperesnek a bírság alkalmazása és összegének megállapítása során valamennyi, a mérlegelési jogkörben hozott döntésre irányadó jogszabályi kötelezettségének eleget kell tennie, figyelembe kell vennie a mérlegelés alapjául szolgáló szempontokat, és azokat kellő súllyal, okszerűen kell értékelnie. Az így kifejtett indokait a Fővárosi Ítéltábla osztja, nem ismétli, a fellebbezés kapcsán a következőket emeli ki:

A jogorvoslati eljárásban kiszabott bírság megváltoztatására akkor kerülhet sor, ha a bíróság olyan új tényt vagy körülményt állapít meg, amely a bírság összegének módosítását indokolja (2004. BH 487.). Felülmérlegelésre - amint arra az elsőfokú bíróság is rámutatott - lehetőség nincs. Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy az alperes kizárólag a Kbt. 91. § (1) bekezdés sérelmét tartotta olyan súlyúnak, amely jogsértés bírság kiszabását - ha csekély mértékben is - de indokolta. E jogsértést a felperes kétség kívül nem követte el, így az az indok, amelyre az alperes a bírság szankció alkalmazását alapozta, nem állt fenn, következésképpen az alperes ez okból megsértette a Kbt. 341. § (3) bekezdését, amelynek az elsőfokú bíróság által helytállóan alkalmazott jogkövetkezménye az alperes határozatának megváltoztatása volt. Azokat az egyéb jogsértéseket, - így az érvénytelen ajánlat elfogadása érvényesnek - amelyeket az alperes a bírság kiszabása szempontjából figyelmen kívül hagyott - az elsőfokú bíróság sem értékelhette a felperes terhére, mert azt a kereseti kérelem korlátai közötti eljárás nem tette lehetővé. Az alperesi beavatkozó fellebbezésében ilyen igényt sikerrel nem érvényesíthetett.

A felperest az alperes kötelezte az igazgatási szolgáltatási díj megfizetésére, amely döntése a jogsértés megállapításának törvényi következménye volt. A felperesnek külön kereseti kérelme az igazgatási szolgáltatási díj viselésére nézve nem volt, azzal az elsőfokú bíróság nem foglalkozott. A kereset valamennyi, a felperes terhére rótt jogsértést illetően sikerre nem vezetett. Felperesi fellebbezés hiányában az igazgatási szolgáltatási díj megfizetésének elmaradása - arra az alperes helyesen hivatkozott - legfeljebb végrehajtási eljárásra tartozó kérdés lehet, a fellebbezési eljárásban azzal a másodfokú bíróság nem foglalkozhatott, ezért az erre vonatkozó nyilatkozatokat érdemben nem értékelhette.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét annak fellebbezett részében a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező alperesi beavatkozó a Pp. 78. § (1) és (2), valamint a Pp. 79. § (1) bekezdése alapján köteles a felperes másodfokú perkötségének megfizetésére, míg a feljegyzett fellebbezési illetéket, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdésének c) pontja, a 46. § (1) bekezdése, valamint a költségmentességről szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés értelmében kell viselnie.

Budapest, 2009. január 28. napján

**Dr. Sára Katalin s.k. a tanács elnöke,
Dr. Páldy Zsuzsanna s.k. bíró**

Dr. Szőke Mária s.k. előadó bíró,

A kiadmány hitelül:
tisztviselő